

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 47.

Indult Bétsből, Kedden, Június' 14-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Gróf Erdödy János Urat a' Kir. Helytartó Tanátsnál Titoknokot Ts. Kir. Aranykultsónak kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Fodroczi és Borkoveczi Fodroczy Sigmund Urat a' Horvátországi Kir. Táblához betsületbeli Táblabíróvá kegyelmesen kinevezni.

R ó m a i S t á t u s o k.

Némely külső Országi Ujság levelek, 's talám Olaszországban is a' köz hír ezek után, mindenféle balra magyarázott indító okokat terjesztettek el, a' felől — a' mint a' Római Diárium írja Maj. 28 dikán, „hogy 25 dikén reggel egy Frantzia fregát, 44 ágyút, 300 emberből álló őrizettel, és egy hadi brigg, 16 ágyús, jelentek meg az Ankonai kikötő előtt. — Meg vagyunk hatalmazva, ezt teszi utánna a' Diárium, hogy az elterjesztett hamis híreknek, ezen hajók megjelenése felől nyilván ellene mondjunk. Talám soha sem volt még illy időpont, a' mellyben minden külső Hatalmasságoktól annyi szembetűnő bizonyosságait vette volna a' Szent Szék Kormányja, hajlandóságának és ennek javát kívánó indulatának, mint ez a' mostani.

F r a n t z i a O r s z á g.

Páris Maj. 31-kén. A' Király 27-dikben hajnalban visszaérkezett útjából.

A' jövő hónapban újra egy útat fog teni Ö Fge az országnak némelly megyéibe.

Gregoire Ur (hajdani Bloisi Püspök) Maj. 28-kán délután megholt, és 30 ikban az Abbaye aux Bois nevű templomba halottitisztessége fényes pompával tartatott. De a' gyászmisét nem a' nevezett templomnak papja tartotta, mert a' Párisi Püspök — kinek intései és kérései a' haldokló Gregoire-t reá birni nem tudták, hogy hajdani (republikanus) szavait és tetteit viszza vonja — engedelmet a' temetésre nem adott. Az egyházi gyásztisztességnek végzésére más papok jöttek a' templomba, kik között a' Párisi Journálok Chatel Apát Urat is nevezik. A' kotsiból, melly a' holt testet a' temetőbe vitte, kifogták a' lovakat és fiatal emberek vonták ki a' Parnoss-hegy temetőbe. Sírjánál Thibodeau, Laroche, Raspail, 's a' t. Urak beszédeket mondtak.

Toulon Maj. 25-kén. Tegnapelőtt reggel innét egy 5 Linea hajókból (Marengo, Algir, Algesiras, Trident és Marseille Városa) és 6 kisebb hadi hajókból álló flottátska elvitorlázott — nem tudjuk hová. Azt mondják, hogy ez a' hajós sereg Joinville kir. hertzeget kíséri, ki a' tengeri szolgálatot tanulja, és közelébb Korszikába mégyen, onnét Civita vecchia 's Olasz

országnak több más tengerparti városait fogja meglátogatni.

Páris Jun. 3-kán. Egy Kir. rendelés a' Követek házát megszlatja, és a' Választó-Collegiumokat Jul. 5 kére egybehívja, hogy új követeket válasszának. A' Főrendeknek és követeknek Háza Aug. 9-kére Párisba meghívattatnak.

Tarasconban Pünköst másodnapján némelly fiataloknak az a' gondolat ötlött eszükbe, hogy egy Szabadságfáját *) ültessenek, a' Carlistáknak, (vagy Bourbonistáknak, kik ott meglehetősen számmal találtatnak) bosszantására. Az előjárók ellátván, hogy abból nem jó következhetik, megakarták a' dolgot akadályoztatni, 's parantsolták annál fogva az ott fekvő katonaságnak, hogy a' csoportozást oszlassák széljel, de a' mire a' katonáknak kevés kedvek látszott lenni. A' Bíró és az előjárók ezt látván egyszeriben megírták a' kérélevelet elbótsáttatásokért a' hivatalból. A' Carlisták, kik eleinte idegenek valának az egész történetől, ekkor nagy győzelemkiáltásra fakadtak és hirtelen mintegy 200-an öszve gyűltek a' Tivoli kertbe, hogy ott — a' mint mondák — a' revolutionalis Anarchiának örömét megüljék. A' katonaság ekkor látta által, elég későre, hogy ezt a' diadalmát a' Carlistáknak ő szerzte akarata nélkül, 's helyre akarta

*) Szabadságfája a' frantzia Revolutio idejében így nevezték azt a' fát vagy fát, mellyet mint a' nevedő szabadságnak ábrázolatját a' piatzokra ültettek. Az ültetett fa eleinte nyárfa volt, de mint hogy annak a' neve (pouplier) itt ott tsúfolódásra adott alkalmatosságot, azomban hamar hervadók leveles gajjai, későbbben e' végre a' fenyőfát választották.

hozni hibáját, hanem nagyon katonásan látott hozzá. Mert a' helyett, hogy a' felgyülteket széljel oszlatta volna, kivont kardal reá ment az emberekre és a' kik magokat védelmezték megsebesítette, 's 112-öt közzülök megfogott és a' város házához vitt rabságba. De minthogy a' Bírószág, a' mint már mondánk, a' hivatalt letette, a' városi igazgatás némiképpen a' katonaság kezébe jutott; a' mi ismét egy újabb rendetlenség. Másnap Arlesből a' Megye Alispánja sietve kiment Tarasconba és a' törvénytelenül elfogott rabokat 25 ikben szabadon bocsátotta. — A' Moniteur midőn ezt a' Tarasconi történetet említi, mondja hogy a' Hadi Minister parantsolatjából Gen. Aymar késedelem nélkül oda megyen a' katonáknak megitélésére. Egy Alhadnagy, kit a' városi kir. Prokurator megszólított, hogy bizonyos embereket hozattasson neki elébe, nem engedelmeskedett a' szónak. Azok a' tisztek, kik ekképpen legszentebb kötelességek ellen vétettek, mellynél fogva a' törvénynek végrehajtását segíteni tartoztak volna, árestomban vagynak, és mihelyt Gen. Aymar oda érkezik, minden vétkesek hadiszék elébe fognak állítatni.

Brest Jun. 2-kán. A' Lisbonába küldött Frantzia hadihajók a' Tajó torkolatjához megérkeztek. A' Frantzia hajós vezérnek kemény Instructioja van, a' többek között meg van neki hagyva, hogy ha Dom Miguel 24 óra alatt meg nem adja a' kívánt elégtételt, egyszeriben erőszakhoz nyúljon. Az a' felelet, mellyet néki a' Portugalliai Igazgatószék adott, kikerülő vala. A' Frantzia hajósvezér egyszeriben elfogott egy Portugallus hajót, melly a' kikötőbe akkor tér vala haza, és azt ide küldötte Brestbe. Tegnap estve jött meg hozzánk. Halljuk hogy hajóinak egy részét Tercei-

raba küldötte, hogy ott is a' mi Portugallus hajókat megkaphatnak, fogják el.

L e n g y e l O r s z á g.

Pultusk Maj. 27-kén. A' Lengyel főhadiszállásról. — Gen. Skrzyncki az Igazgatószékhez Varsóba a' következő tudósítást írja: „Megtudván Gen. Lubiencki nek az ellenség seregeivel Maj. 23-kán történt öszvetsapásából, hogy Feldm. Diebits a' Bug vize jobb partjára által szállott fő erejével, és hogy onnét a' testörző seregekkel minden pillantásban egyesülheti magát; parantsoltam a' tábornak, hogy a' sokkal nagyobb erejű ellenség elől tsendesen vonja hátra magát, mivel már Gen. Chlapovski, ki Lítvániai testvéreinknek az első segítséget viszi, oda eljutott és annál fogva Expeditionknak tzélját elértük. A' tábor 25-ikben estve és más nap reggel keresztül jött Ostrolenkánál a' Narev innenső partjára. Gen. Lubiencki az utósereggel az Ostrolenkai dombokon feküdt az általjövetelnek fedezésére. Öt 26-ikban reggel az Orosz fővezér nagy hevességgel megtámadta. Ez a' vitéz Generál, erős ellentállás után tsendesen vonult hátra Ostrolenkába, hol az ellenséges gránátok által felgyújtott városnak égése hátrálását darab ideig tartoztatta. Végre midőn egész seregeivel által jöhetett a' Narev partjára, a' hidat többé nem lehetett az ellenség tüze alatt egészen elrontani. Annál fogva az Orosz gránátérosok keresztül jöttek a' hídon, és a' víznek tulsó partján kiszegzett nagy ágyúknak oltalma alatt előnyomulni kezdettek. Gyalog regementjeink Rybinski, Malachovski és Kaminski Generalok alatt, és lovasaink Skarzynski és Lubiencki Generálok alatt váltogatva megtámadták az ellenséget a' legnagyobb erőlködés-

sel; az Oroszok pedig szüntelen újabb meg újabb seregsapatokkal törekedtek elő nyomakodni. A' hartz sok ideig folyt költsönös mézárálással. Valamint nekünk lehetetlen volt az ellenséget a' hídon keresztül hátra verni; úgy neki is, minden erőlködései mellett is, lehetetlen volt táborát keresztül hozni és egész erejét kifejteni. A' Generálok személyesen vezérlették a' megtámadást. A' közzül a' két megtámadás közzül, mellyeket én magam vezérlettem, az egyik — gyalogokkal — igen jó következésű volt, mert a' nagy erővel elötölakodó ellenséget hátra térni kényszerítette. Estve felé a' sikertelen próbákban és törekedésekben elfáradott ellenség visszavonta seregeit a' tulsó partra, és hátra hagyott lövöldözőit is a' hídtól kijebb nem bocsátotta; úgy hogy a' tsatapiatznak mi maradtunk Urai. Az ütközetnek estveli 10 órákor leve vége. Azonközben én elgondolván, hogy ez alatt az idő alatt General Gielgud, ki seregevel (Augustovon keresztül) Lítvániai testvéreinknek segítségére küldettetik, elegendő időt nyert magának Lomzából útjának folytatására, 's annál fogva a' további hartz hasztalan lenne; parantsolám a' tábornak, hogy térjen hátra Pultuskba. Ebben a' véres ütközetben jelesen megkülömböztették magokat: General Pac ki a' felig elrontott hídnak megigazgatásában foglalatoskodó ellenségre kétszer vitte reá katonáit, és kétszer megsebesített, továbbá Gen. Malachovski, és Gen. Bogulavski ki jóllehet két sebet kapna, a' tsatapiatzról el nem távozott elebb, mint az ütközet végével. A' veszteséget egyik és másik részről megmondani még nem lehet; de a' bizonyos hogy igen nagy. Mert haszinte terítve voltak is a' Narev partjai és az egész tsatapiatz az ellenségnek holtjaival; másfelől tagadni nem lehet, hogy mi is sok holtakat és

acbeseket számlálunk. Gyászolja főképen a' tábor Riecki és Raminski Generalokat és Oberstl. Gajevskit, kik vitéz halált haltak. Néhány 100 foglyokat fogtunk. Az ütközetnek környüállásosabb leírását, a' regimentek jelentéseinek hozzám érkezése után, szerentsém fog lenni az Igazgatószékkel közleni. —
Skrzynecki."

Varsó Jun. 3 kán. A' két tábor Maj. 27-ke óta nyugszik. Az Oroszok Ostrolenka és Pultusk között fekszenek, az orosz főhadiszállás Ostrolenkában vagyon; a' lengyel tábor a' Narev és Bug mentében fekszik, de a' lovasságnak része a' Visztula innenső partjára által jött, a' főhadiszállás Maj. 29-ke óta Prágában vagyon. A' tartalék seregek jönnek az Országnak minden pontjaiból és mennek regimentjeikhez a' táborba. — Fegyver-fabrikáink az első fegyvereket (saját miveiket) az Igazgatószéknek bé mutatták és jövendőben hetenként meglehetősen számú fegyvereket fognak szolgáltatni. A' puskapor-fabrikák naponként 60 má'sa port adnak; Salétrom főzés széljel az Országban mindenütt állittatik. — Az Ország-gyűlés egy Deputatit küldött a' Generalissimus-hoz, és jelentette tellyes meglegedését a' tábornak viseletével.

A' Status Ujság Jun. 1-ső napjáról, a' hivatalos tudósítások között a' következő tikkelyt adja: „Megértvén az Igazgatószék Maj. 29-kén a' Generalissimustól, hogy hozzá a' Fővárosnak Főkormányozója General Gróf Krukoviecki egy levelet írt, melly az ő tekintetét (Skrzyneckiét) megbántja, azt végzé ugyan az napon a' Generalissimusnak előterjesztésére, hogy a' nevezett Generált főkormányozói kötelességének további tellyesítése alól felmentse, és a' hivatalból elbotsássa. A'

Főkormányozói tisztség ideiglen Alkormányozó Raminski Urnak adattatott.“ — Azt a' levelet, mellyre itt tzelozás vagyon, Gen. Krukoviecki akkor írta, midön a' Generalissimus hozzá azt a' parantsolatot küldéné Ostrolenkából, hogy minden mozdulható katonaságot egyszeriben küldjön ki Varsóból a' táborhoz. Skrzynecki úgy látszik azt akarta, hogy 50,000 emberével az Ostrolenkai hídnál a' 60,000 emberből álló Orosz tábort mind addig (egy két napig) feltartóztassa, míg egyfelől Gen. Uminski elő érkezhetik, másfelől a' Litvaniába küldött Seregeknek hijját Varsóból hozzá megküldenék. De a' kívánt katonaság helyett Varsóból nem vett egyebet egy levélnél, mellyben Gen. Krukoviecki azt írta, hogy ő nem tartja bátorságosnak katonaság nélkül hagyni a' Fővárost. Skrzynecki ennek a' levélnek vételével azt hitte, hogy Krukoviecki azt nem maga fejetől írja, hanem bizonyosan másoknak sugallásából, és arra magyarázta, hogy a' Nemzetnek (az Igazgatószéknek vagy az Országházainak) bizodalját elvesztette. Sietett egyenesen Varsóba, felette sajnálván, hogy így kell kezéből kibotsátani a' legszébb alkalmatosságot, mert a' sok napi marsokban megeröltetett és a' hartzban megfáradt orosz tábort három oldalról ú. m. feljülről (Lomzából) Gen. Gielgud által, alólról (Siedlce felől) Gen. Uminski által, és szemközt a' Varsóból jövendő friss seregekkel megerősített táborával közre véven, nagyon hihetőnek kelle tartania a' gyözedelmet. Varsóba érkezésével tsak hamar megtudta, minekutánna Czartoryski Herctzeggel értekezett volna, hogy ama levelet Krukoviecki az Igazgatószéknek minden legkissebb tudta nélkül írta“ ki is büntetésül a' Kormányozóságból egyszeriben elbotsátatott. Később az

Országházai is igyekeztek megnyugtatni a' Generalissimust, hogy a' Nemzet bizodalmanak elvesztéséről ne gondolkodják, mert a' benne vetett bizodalom hártalan.

Az Augustovoi Vajdaságból Gen. Gielgudnak Adjutansa Maj. 29-kén Varsóba megérkezett. Útjában az Adjutans a' Narev jobb partján sehoh Oroszokat nem látott. Gen. Gielgud feléle mégyen Seregével Litvániának. — Orosz Gen. Sacken, kit a' testörző Seregektől elvágva, lengyel Gen. Dembinski üldöz, Raygrodhoz (a' határszélen) vette magát és a' Raygrodi tó gátját ketté vágván, a' feléje vivő útakat víz alá borította, hogy a' lengyelek hozzá ne férhessenek. — Másfelől, Gen. Chlapovski nem messze Bialystocktól egy orosz Sereget megtámadt és töle a' Litvianiai Insurgenseknek segítségével 5 ágyút és sok foglyokat elvett. Ezt a' tudósítást tegnap (Jun. 2-án) hozta meg ide egy Kurír Litvaniából. Halljuk hogy Podoliában, és Ukraániában is lassan lassan erősödik az Insurrectio.

A' Varsói Ujság írja: „Klicki és Kaminski Generalok Ostrolenka alatt egy dombon vagynak eltemetve. — Gróf Lubienski, Malachovski, Gielgud és Jankovski Brigadás Generalok Osztályos Generalságra emeltették. — Az Orosz tábor Ostrolenka és Pultusk között fekszik, de hihető hogy onnét mihelyt kipihení magát megmozdúl, mivel azokat az orosz éléstárakat, melyek Lomzában, Ostrolenkában, Nurban, Ciechanoviechen, Branskban, Bielskiben s a' t. voltak, az utolsó kiütéskor a' miéink részszerént semmivé tették, részszerént magokkal elhozták. — Ugyan azon Ujság dítséri Orosz Gen. Kreutz Urat, mint a' kit a' Lublini Vajdaságból jövök egyenlő szózattal úgy feste-

nek le mint derék embert, ki magát a' lengyelekhez — mind a' lakosokhoz mind a' kezébe eső foglyokhoz — emberségesen viseli.

Földes Ur Cichocki, Máj. 30-kán mint haza áruló kivégeztetett. A' főváros alatt fejét vették. — Az Országgyűlésnek egy Végzése a' 'Sidókat a' katonáskodástól eltiltja.

Lengyel határszél Jun. 4 kén. (A' burkus Status Ujságból) Az Ostrolenkai ütközetnek elvesztése Uminski Generálnak tulajdonittatik, ki is annál fogva a' szolgálathól elbocsátatott. — Feldmarsal Diebits még nem mozdult ki Ostrolenkából. Lomza és Dlotov között sem orosz sem lengyel seregek nem állanak. Ellenben Grajevónál Kozákok mutatják magokat. — Augustovo Városa körül számos orosz és lengyel seregek állanak szemközt egymással, és közöttök hihetően rövid napok alatt ütközetre fog kerülni a' dolog. — Raygrod környékéről jött Maj. 31-diki tudósítások szerént, a' Lengyelek a' víz alá borított Bobrai töltésen módot találtak az általmenetle, a' mi miatt Orosz Gen. Sacken kéntelen volt Augustovon keresztül Grodno felé vonulni. Más felől Lengyel Gen. Gielgud Maj. 27-kén Lomzát elhagyván Pionnica felé hátra vonult. Lomzát az Oroszok elfoglalták, és Maj. 30-kán az Augustovoi úton már Szczyrczynban valának.

A' Burkus Status Ujságnak ez utolsó szavaira tzeozva, azt kérdi egy másik Berliui Ujság: „Azt írják az idevaló Ujságok, hogy Gen. Gielgud Lomzából hátravonta magát Pionnicaba. Igen de Pionnica éppen az ország-út mellett fekszik Augustovo felé, hová ennek a' Generálnak szándéka van előnyomulni. Továbbá azt is írják, hogy az Oroszok az Augusto-

voi úton már Szcuczynig előhatoltak. Az út oda Piontican keresztül vizen; ebben az útban hát megverték Gen. Gielgud seregét vagy vele nem is találkoztak? — Ez utolsó esetben fel kellene tenni, hogy Gen. Gielgud már jóval túl jár Szcuczynon, Augustovo körül.

Galitziai véghelyekről. jött tudósítások szerint Jun. 7-dikéről. Gen. Rüdiger Lublin felé útban van seregével; Kreutz Gen. pedig fő hadiszállásával Pulavyba érkezett.

Krakóból Jun. 9-kéről ezt írják: Gróf Diebits Feldm. fő hadi szállása Jun. 5-dikén Praszniczban volt Puluszk-tól éjszak felé.

O r o s z O r s z á g.

Pétervár Maj. 28-kán. General Feldmarsal Gróf Paskevits-Erivanski Maj. 26-kán a' fővárosba megérkezett. — Rigában a' Cholera nyavalya kiütött és pusztít.

A' Pétervári Journal közli hosszú laistromát azon haditiszteknek, kiket a' táborban Feldmarsal Gróf Diebits — a' nékie adatott hatalomnál fogva — külömbféle rendeknek vitézeivé kinevezett. Ő Fge a' Tsászar a' kinevezett új Vitézeket megerősítette. — Jelenti továbbá a' Pétervári Journal, Volhyniából és Podoliából, hogy az onnan érkezett legújabb tudósítások szerint a' pártos Insurgenseknek imitt amott öszvesereglett csoportjai, mindenütt valahol tsak találkoznak az Orosz seregekkel, széljelverettetnek és méltóképpen megfenyitetnek. Gen. Roth és Gen. Sobolevski Maj. 15-kén Grakov nevű falunál (Podoliában) a' pártosoknak 5000 embertől álló csoportját. hat órai hartz után tökéletesen megverték és 6 ágyújokat

elnyerték. A' pártosoknak három vezérei (Gróf Rzevuski, Sabanski és néhai General Kolysko) között, ketten a' tsalapiatzon maradtak mintegy 1200 elestekkel. Fogságba tsak 100 an estek közöttülök, mivel az orosz katonák méltó bosszankodásoknak felgerjedésében, tsak kevésnek kegyelmeztek közöttülök. Részünkről a' veszteség nem több 100 embernél. — Egy más pártos csoportot a' Lucki úton 200 kozákok tettek semmivé. — Slobodsko-Ukrainskban is Winniza városa mellett hadnagy Jakovlev 217 rekrutáival egy 100 lovasokból álló pártos csapatot, tsupa bunkós botokkal (nem lévén más fegyverek) megtámadott, hatot közöttülök megölt, kettőt tetemesen megsebesített, és vezérjeket Malinovski nevűt elfogta. A' Tsászar a' nevezett hadnagyot ezen bátorságáért Kapitánságra emelte, a' Sz. Anna rendjének 3 dik rangú keresztjével megajándékozta és a' rekrutáknak öt öt rubelt adattatott.

Hivatalos számbavétel szerint 1829 Eszt. végén az Orosz birodalomnak egész népessége — oda értvén Lengyel Országot is, és Finnlandiát — 49 milliomra mégyen, kik között 17,558,898 paraszt-ság és 243,548 lélek Papság. Adó-fizetők 18,771,812 személyek és 325,809 Familiák. Katonáskodni kötelesek 747,557 személy, úgymint 189,870 parasztok a' katonagyarmatokból; 362,105 Kozákok, 167,269 Baskirok; 51,159 Metserjakok, 28,344 sátorozó kálmukok, és 68,810 Kirgizek.

Német alföldi Királyság.

A' Nemzeti Gyűlésnek Maj. 28-iki Ülésében a' Külső Minister felállván jelenti, hogy Lord Ponsonty (a' Londoni Conferentziának Meghatalmazottja Brüsszelben) hozzá egy levelet

küldött, mellyben a' Conferentzia nevében fontos nyilatkoztatást közöl. Ezt a' levelet a' Minister a' Gyűlés előtt azonnal felolvasta. Benne a' többek között a' következő nevezetes helyek fordulnak elő: „Hollandia határi meg vannak kötött Tractatusokban vonva; és a' Tractatusok a' határookra nézve törvények a' népeknek. A' Conferentzia ezeket a' törvényeket meg nem sértheti, sem azt meg nem engedheti, hogy Belgium just végyen magának egy más Ország határainak kiszabására.... A' Conferentzia kívánja, hogy Belgium az Európai Statusok körébe belépjen, hogy a' Tractatusoknak közös kötelező erejét elesmerje; a' Nemzetek közzé béhozott Politikának javában és terheiben részesüljön, és magát akképpen Constitualja (p. o. nem Köztársaságnak), minél fogva jussa lehessen megesmertetését más Statusoktól kívánni. Ha Belgium ezt tselekszi, akkor a' Conferentzia munkás leszen benne hatalmas közbenjárása által, hogy néki a' Luxemburgi Nagyhertzezséget Alkukötés által és illendő váltság mellett megszerezze; és míg e' felett alkudozások folynának, illendő eszközök által elejét fogja venni minden katonai megtámadásnak a' német Szövetség részéről.

(Folytatása következik.)

E l e g y e s D o l g o k .

T a v e m u n d é h e z , (Lübeck mellett) egy hajó érkezett, melly, Rigát Maj. 17-dikén hagyá el. Ez onnan leveleket hozván, azokból kitetszett, hogy Rigában már 6 nap óta kezdé magát a' Cholera mutogatni. Erre a' Lubekki Felsőség tüstént kiadta a' parantsolatot, ámbár a' hajón minden ember egészséges volt, hogy mind a' személyek, mind a' jószág, további rendelésig a' ha-

jón maradjanak, a' kiszállott utazók pedig vagyonaikkal együtt ismét a' hajóra visszazamenjenek.

B r a s i l i a .

Rio Mart. 18-kán, (a' Hamburgi Correspondentből) A' Tsászár és a' Tsászárné Mart. 11 kén váratlan vizszatártek Minas tartományjából St. Cristovao-ba. A' Monarcha vissza érkezését estve a' fő város kivilágosítással ineplette. Estveli 8 óra tájban sok Mulattok a' nagy útszakon öszvetsoportozván éktelen kiáltozásokat kezdtek; majd mind egyik mást kiáltott. Egyik a' „Rio Janeiroi Köztársaságot másik a' „Constitutionalis tsászárt“ harmadik „H. D. Pedrot“ éltette. Nagy járma támadt, kivált midőn ez a' kiáltás venne erőt: „Félre a' Portugallusokkal! Éljenek a' Brasiliaiak!“ — A' kiabálás verekedéssé válván, katonaságnak kellett kiállani a' tsendnek helyre állítására. Azt mondják, hogy ebben a' veszekedésben 22-en halva maradtak, és 200-nál többen sebet kaptak. Ez a' garázda jelenés megújult a' következő napokon is, jól lehet nem illy vérengzően, mivel az Igazgatószék annak meggátlására megtette a' rendeléseket. De minden estve lehetett hallani: „Éljen a' köztársaság! Félre a' Portugallusokkal!“ A' kiáltozók a' legálabb való rendű emberek valának, kik hihetően erre a' végre kibérelve valának. 15-dikben a' Tsászár és a' Tsászárné nagy pompával béjöttek a' fő városba, mellynek minden útszái díszesen felékesítve valának. A' polgárok lovon, és a' Congressus tagjai kísérték a' Tsászárt a' Ministerekkel. Hangzott a' nagy kiáltás: Viva D. Pedro Imperador Constitutional do Brasil! Viva

nossa Imperatriz! A' ki az úlsán állók közzül nem kiáltott, azt a' lovaspatrolók vagy a' Polgárok egyszeriben megfoglák mint Republikánust és jól elverték. A' Tsászár megérkezvén a' Palotába, kilépett az áltányra, hol a' nép tellyes felbuzdulással köszöntötte. A' népszerűt a' Változtatást, és azzal — vége minden rendetlenkedésnek. A' tsend és rend egészen helyre állott. Néhányszáz Mulattok és egész Oskola Ifjúság árestomban vagynak. A' tsászár őket, a' mint halljuk, intő példaul meg fogja ostoroztatni egy piatzon, és azután a' törvénynek által adni büntetés végett. —

H i r d e t é s.

Azon Felső Magyar Országi Nemzeti Dall és Színjátszó Társaság, mely

A' Bétsi Magyar Kurír Tisztelt Olvasóihoz.

Végéhez közelítvén a' folyó esztendő első fele, teljes tisztelettel kérjük Ujság levelünk Erdemes Olvasóit, méltóztassanak ennek további hordatása eránt rendeléseiket a' Ts.K. Posta Hivataloknál, vagy a' Kiadónál a' folyó Junius hónap végéig idején megtenni, hogy az Ujságjárása e' nevezetes idő szakaszban, mely nagy történetek kifejtődésével terhes, félbe ne szakadjon.

Ezután is, mint eddig, fertály esztendőnként egy egy Mappával fogunk a' Magyar Atlásból Tisztelt Olvasóinknak kedveskedni. Ezenkívül a' jövő félesztendő elején egy jeles munkával ezen tzm alatt „A' N e m z e t i J ó l é t r ö l, I. Gr. B. D.“ mely egynékány ívből áll, 's a' hivatalos megvizsgálatáson általesvén, már sajtó alatt vagyon. Elhagyván a' sajtót, úgy mint a' Mappákat, petsét alatt fogjuk minden Erdemes Olvasóinknak megküldeni.

A' Magyar Kurírnak félesztendei ára Postán hordatva 13 for. Váltóban. Itt Helyben a' Bétsi Erd. Olvasóknak 10 for.

A' mai postával küldjük Veszprém Vármegye Mappáját a' Brassói, Károlyfejevári, Szebeni, Temesvári és Udvarhelyi tsomókban a' szokott mód szerént posta petsét alatt.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)

három évek óta Tekintetes Nemes Abaúj Vármegye és Nemes Sz. Kir. Kassa Várossa Hazafi buzgó pártfogása alatt közörmre virágzik, e' folyó 1851 diki Julius 15-kétől Augustus végéig a' Bártfai Ferdön fogja többnyire Dall Játékolkból álló mutatványait elő adni Meltóságos Daroczi Baró Berzeviczy Vintze Ö Nagysága Kormánnya alatt.

A' pénz folyamát Június' 13-dikán ;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	81 4/5
Az 1820-béli sorsosok,	156
Az 1821-béli hasonlók,	115

Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 41 3/4 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek — — for. ton Conv. Pénzben.